Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

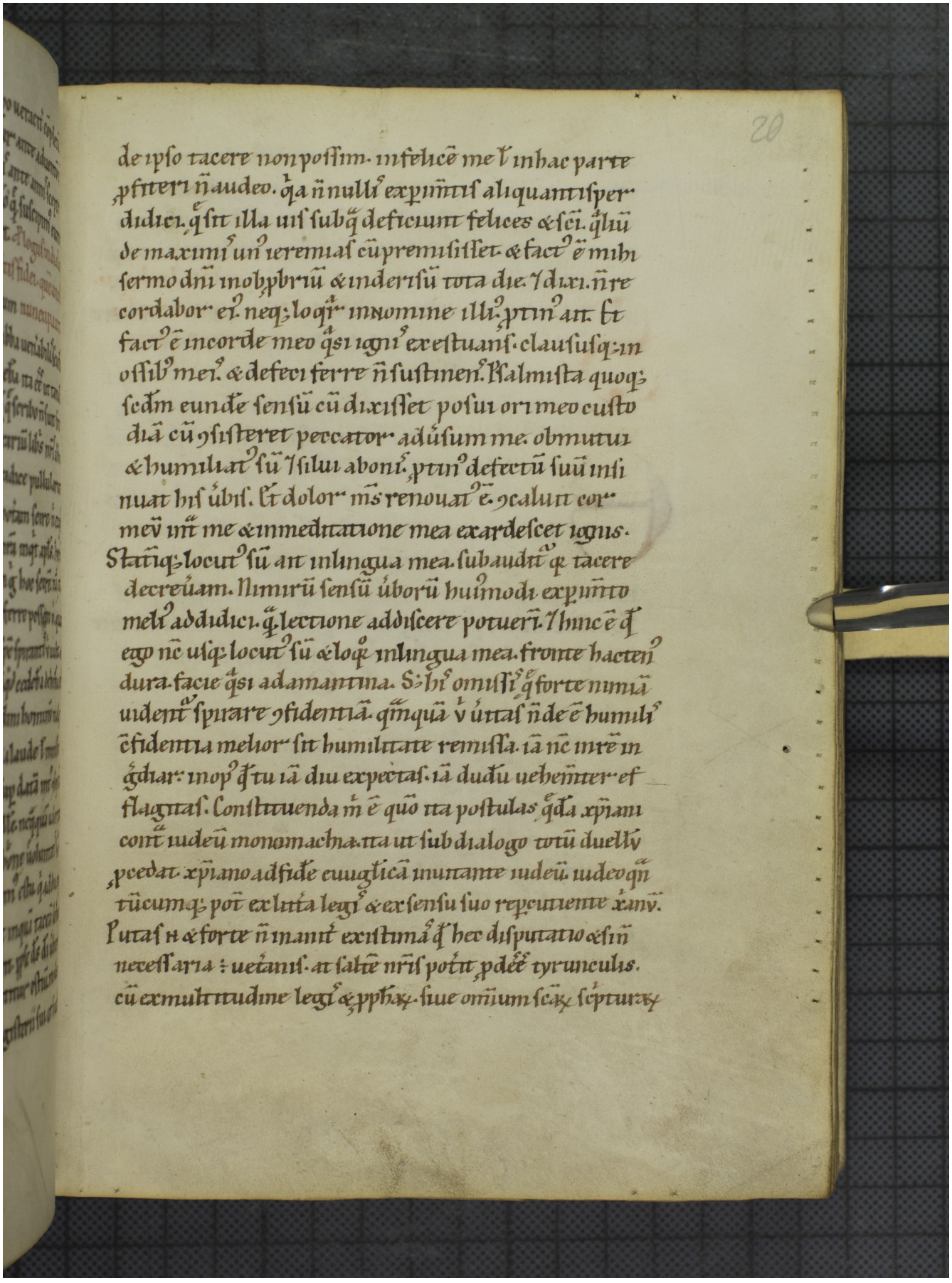

de ipso tacere non possim. infelicē me ꝟ inhac parte
ꝓfiteri ñ audeo. q̄a ñ nullū exp̄imīs aliquantis per
didici. q̄ sit illa uis sub q̄ deficiunt felices & sci. q̄liū
de maximi un⁹ ieremias cū premisisset. & fact⁹ ē mihi
sermo dñi in obꝓbriū & inderisū tota die. ꝟ dixi. ñ re
cordabor⁹ ei⁹. neq; loq̄r⁹ in nomine illi⁹. ꝓtin⁹ ait. & fact⁹
ē in corde meo q̄si ign⁹ exestuans. clausus q; in
ossib⁹ mei⁹. & defeci ferre ñ sustinen⁹. ꝟ almista quoq;
scām eundē sensū cū dixisset posui ori meo custo
diā cū ꝙsisteret peccator⁹ adūsum me. obmutui
& humiliat⁹ sū ꝟ silui a bonis. ꝓtin⁹ defectū suū insi
nuat his ubis. & dolor⁹ mis renouat⁹ ē. ꝙcaluit cor⁹
meū in me & in meditatione mea exardescet ignis.
Statīq; locut⁹ sū ait in lingua mea. subaudiē q tacere
decreuam. ñ imirū sensū ūborū huiꝰmodi exp̄imto
melī addidici. q̄ lectione addiscere potuerī. ꝟ hinc ē q
ego nē usq; locut⁹ sū & loq̄r in lingua mea. fronte hacten⁹
dura. facie q̄si adamantina. Si hi omisi q̄ forte nimiā
uident⁹ spuare ꝙfidentiā. q̄mquā ꝟ utas ñ de ē humili
ē fidentia melior⁹ sit humilitate remissa. iā nē in re
ꝙdiar⁹ inop⁹ q̄ tu iā diu expectas. iā dudū uehemēter⁹ ef
flagitas. Constituenda m ē quō ita postulas q̄da xp̄iani
cōmūe rudeū monomachia. ita ut sub dialogo totū duelly
ꝓcedat xp̄iano ad fide euangelicā inuitante rudeū. rudeo q̄n
tūcumq; pot⁹ ex lita legī & ex sensu suo repcutiente ranū.
Putas ñ & forte ñ inanit⁹ exiltimā q̄ hec disputatio & si ñ
necessaria : uetanis. at saltē nris potit ꝓdē tyrunculis.
cū ex multitudine legī & ꝓphaꝝ. siue oīum scaꝝ scripturaꝝ